

Ad spm. nr. S 2091

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 6325, lød således:

Til justitsministeren (23/3 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage i anledning af, at den nazistiske gruppering, Blood & Honour-netværket, gennem dødstrusler til Folketingets medlemmer på deres hjemmeside på internettet åbenlyst udfordrer grundlovens § 78, stk. 2, der siger »Foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bliver at opløse ved dom«, og vil ministeren tage rockerloven i anvendelse over for voldelige nazistiske grupperinger, herunder om naziborgen på Langeland stadig er i funktion?«

Supplerende svar (23/6 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Politimesteren i Svendborg og Rigsadvokaten.

Politimesteren i Svendborg har oplyst følgende:

»Naziborgen i Kædeby, et mindre, ældre hus i to plan og i dårlig forfatning, har længe stået ubeboet. Med den givne anledning er huset blevet besigtiget den 4. april 2000 og konstateret tomt for stort set alt indbo. Der var henstillet en del sorte plastsække med affald ved huset. Plankeværket, som nynazisterne havde opstillet, var fjernet. Naboer oplyste, at man ikke havde set nogen i huset siden sommeren 1999, men den 3. december 1999 og et par dage herefter havde et par mænd fjernet indbo fra stedet og ryddet op omkring huset. Ved nærmere forespørgsler blev det oplyst, at huset pr. 1. april 2000 er solgt til to håndværkere. På denne baggrund anser jeg mine tidligere oplysninger om, at naziborgen er afviklet, for yderligere bekræftet.

Jeg finder herefter, at der ikke længere er anledning til at overveje anvendelse af rockerloven over for den omhandlede ejendom.«

Rigsadvokaten har oplyst følgende:

»Gennemførelsen af et forbud efter grundlovens § 78, stk. 2, forudsætter, at myndighederne kan føre bevis for, dels at der er tale om en forening i grundlovens forstand, dels at de voldelige aktiviteter er udført på foreningens vegne.

Jeg har i forbindelse med min tidligere redegørelse for mulighederne for at søge rockerklubberne Hells Angels og Bandidos opløst ved dom foretaget en nøjere gennemgang af bestemmelsen. Mine overvejelser fremgår af redegørelsens kapitel 3, der er offentlig tilgængelig.

Fortolkningen af grundlovens foreningsbegreb er behandlet i kapitlets afsnit 3.4.2, hvor følgende blandt andet er anført:

»Det må på baggrund af grundlovens ordlyd og gennemgangen af den forfatningsretlige litteratur herefter kunne antages, at grundlovens foreningsbegreb må fortolkes ret vidt.

Der kan formentlig ikke kræves mere, end at de deltagende personer har et vist fælles formål med samvirket. Dette fælles formål kan bero på en stiltiende forståelse mellem de deltagende.

Det må formentlig tillige kræves, at der eksisterer visse regler vedrørende det indbyrdes forhold mellem deltagerne og forholdet udadtil. Disse regler behøver ikke at være nedfældet.

Det vil endvidere være af betydning for vurderingen, hvorvidt der er udsondret en særlig formue, der ikke tilhører medlemmerne. Dette punkt kan dog ikke være af afgørende betydning, idet der meget vel kan tænkes at eksistere foreninger, hvori der ikke foregår nogen form for økonomisk aktivitet; idet lokaler m.v. stilles vederlagsfrit til rådighed af eksempelvis medlemmerne.«

Det er ikke muligt på det foreliggende grundlag at vurdere, hvorvidt den omtalte gruppering kan karakteriseres som en forening i grundlovens forstand.

Det må imidlertid antages, at et »netværk«, der efter en sædvanlig sproglig forståelse ofte vil være et uformelt og forholdsvis ustruktureret samvirke mellem flere personer, næppe udgør en forening i grundlovens forstand.

Fortolkningen af grundlovens § 78, stk. 2, om begrebet »virke ved eller søger at nå deres mål ved vold m.v.« er behandlet i kapitlets afsnit 3.4.3.2., hvor følgende blandt andet er anført:

»Det er som følge af bestemmelsens vide formulering, fraværet af væsentlige fortolkningsbidrag i forarbejderne og den juridiske litteratur samt af relevant domspraksis særdeles vanskeligt blot med nogen sikkerhed at redegøre nærmere for indholdet af bestemmelsen.